

ὥς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἴκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέρω μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν εὐξέστης ἐλάτῃσι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος
Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηιθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἴκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὄξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πᾶσις Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην
Δεξιιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείῳ
ῶμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀίξασα
Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἑκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέστην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
τίπτει σὺ δ' αὖ μεμαυῖα Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἕτεραλκέα νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται εἰς ὃ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὐρῶσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
δ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;

τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἴκτωρ ὄρσωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
ἦν τινὰ που Δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἶος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἴκτορι δίῳ.

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἐλενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι·
στῆ δὲ παρ' Ἴκτορ ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἴκτωρ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
ἦ ῥα νῦ μοι τι πίθοιο, κασίγνητος δὲ τοί εἰμι·

ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
ὥς γὰρ ἐγὼ ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.

ὣς ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' αὐτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλών· οἱ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἑυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἐξέστην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιόισι
φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναὶ
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φριξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ· "Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν
εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὄν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι "Ἐκτορι δίῳ.
δε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκεϊ χαλκῶ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
εἰ δὲ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσέλμους ἀποδώσω,
ὄφρα ἐ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὄν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος "Ἐκτωρ.
ὥς ποτέ τις ἔρρει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δείσαν δ' ὑποδέχθαι·
ὄψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
νεῖκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῶ·
ὦ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιῖδες οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἢ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνώως
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν "Ἐκτορος ἀντίος εἶσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
ἦμενοι αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι ἀκλεῆς αὐτῶς·

τῶδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτῇ
Ἔκτορος ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ,
μηδ' ἔθελ' ἔξ ἔριδος σεῦ ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι
Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ
αἴσιμα παρειπῶν, ὃ δ' ἐπειθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει.
ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἔσθλός Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,
ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεῆν τε τόκον τε.
τούς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἔκτορι πάντας ἀκούσαι,
πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.

αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι
ἠβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι
Φειᾶς παρ τείχεσσι Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο ἰσόθεος φῶς
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος
δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες
οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῶ,
ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτει γε,
στενωπῶ ἐν ὁδῶ ὄθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
χραΐσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὑπτίος οὔδει ἐρείσθη·
τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίωσι φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδειδίσαν, οὐδέ τις ἔτλη·

ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη·
τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
ὕμέων δ' οἱ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.

ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
ᾧρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ᾧρτο κρατερός Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενεὺς
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ διὸς Ὀδυσσεύς·
πάντες ἄρ' οἱ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἔκτορι δίῳ.
τοῖς δ' αὐτίς μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές ὅς κε λάχῃσιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται αἶ κε φύγῃσι
δήϊου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
δε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν,
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσιοιο Μυκῆνης.

ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὄν ἄρ' ἠθελον αὐτοὶ
Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,
ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἔον χαμάδις βάλε φώνησέν τε·
ᾧ φίλοι ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἔκτορα δίον.
ἀλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται,
ἦε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται
οὐδέ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' εὖχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
δε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.

ὥς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῶ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἴαρης,
ὅς τ' εἴσιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας οὓς τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.
τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἦϊε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἑκτορί τ' αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤυτε πύργον
χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον
ταύρων ζατρεφῶν, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
στή ῥα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
Ἑκτορ νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσαι οἰόθεν οἷος
οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα θυμολέοντα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν
καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
μὴ τί μεν ἤυτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικός, ἠὲ οὐκ οἶδεν πολεμῆϊα ἔργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
οἶδα δ' ἐπαίξαι μόθον ἵππων ὠκειάων·
οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἴαρη.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῶ.
ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαίζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ρίνῳ σχέτο· δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·

ἀντικρὺ δὲ παραί λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω
σὺν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διαπρὸ
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκίεν αἶμα,
ἀλλ' οὐδ' ἔσπευε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἶλετο χειρὶ παχείη
κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν αἰείρας
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,
εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὑπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδι ἐγχιριμφθεῖς· τὸν δ' αἴψ' ὠρθωσεν Ἀπόλλων.
καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἴδαῖος πεπνυμένῳ ἄμφω·
μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἴδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἴδαῖ' Ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὔτος.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Αἴαν ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
ὥς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν·
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρώας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις δ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἦδ' αὐτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

ὥς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον

σὺν κολεῶ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωσπῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
τῷ δὲ διακριθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἦϊ, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.

οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέροντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίῳνι.
τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροὸν ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Ἄϊδος δὲ κατῆλθον·
τῷ σε χρῆ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὡς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγη ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαίαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δεῖμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλοὺς εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἵππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἢ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μὴ ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκριη
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδησιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὗ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν δε.

ἦτοι ὁ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄντηνον σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἔτερόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ' ὅσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

ἦτοι ὁ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρείδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσι
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
κῆομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
τούς δ' εὖρ' εἶν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος
νηὶ πάρα πρύμνη Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν
ἠνώγει Πριάμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
κτῆματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
ἠγάγετο Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι·
πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος αἶ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκροὺς
κῆομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
ὄψ' δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
μητ' ἄρ τις νῦν κτῆματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν
ὡς ἤδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἴες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο·

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαϊέμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται· ἐπεὶ κε θάνωσι πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

ὥς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότη' ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
στάς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφοτέρων νέκυάς τ' ἀγέμεν ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὄτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρούου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόεντα
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

ἦμος δ' οὔτ' ἄρ' πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρευτο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὔ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν
εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὀράας ὅτι δ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τείχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἦλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔειπες.
ἄλλός κέν τις τοῦτο θεῶν δεῖσειε νόημα,
ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε·
σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
ἄγρει μὰν ὄτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
τείχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦαι,
αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμνιο παρέσταν οἶνον ἄγουσαι
πολλάι, τὰς προέηκεν Ἴησονίδης Εὐνης,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἴήσωνι ποιμένι λαῶν.
χωρὶς δ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῶ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιεῖν πρὶν λείψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.